Wilhelm Brockhaus (1819- 1888)

Wilhelm Brockhaus fost cel mai în vârstă frate ai lui Carl Brockhaus. El s-a născut de asemenea în Himmelmert Plattenberg, unde familia lui se stabilise deja de 150 de ani. Ziua lui de naştere este 30 august 1819.

Ca şi tatăl său, Wilhelm Brockhaus urma să devină învăţător. După anii de şcoală a frecventat 2 ani, până în 1838, seminarul de învăţători din Soest, unde a studiat şi fratele său Carl. Primul său post de învăţător l-a ocupat în 1838 în Epscheid-Breckerfeld. Din 1842 a predat la şcoala din Riiggeberg şi a locuit în Dorn. Aici a venit la credinţa vie în 'Domnul Isus şi a fost cuprins în harul Domnului Hristos. De acum mai departe drumul lui a fost în strânsă legătură cu fratele său mai tânăr, Carl, primul din familia lor care păşise pe drumul credinţei. La 2 aprilie 1843, Wilhelm Brockhaus se căsătoreşte cu Wilhelmine Escher, din Glöerfeld. Din căsătoria lor.au,rezultat şapte copii.

Ca şi fratele său Carl, a intrat în „Grupul de fraţi evanghelici". În anul 1850 a preluat lucrarea de editare a foii pentru tineri „Mesagerul copiilor", de care s-a ocupat până la plecarea sa în eternitate. În anul 1888. „Mesagerul copiilor" a fost atunci cea mai citită revistă din Germania de vest. În anul 1854 a renunţat complet la profesia sa de învăţător, pentru a se dedica lucrării Domnului şi Mântuitorului său. în 1866 se stabileşte în Elberfeld. Este cunoscut ca autor al povestirilor din revista „Semănat şi recoltat", cotidian care a apărut în 18 volume în editura Grupului de educaţie din Elberfeld, povestiri ce au fost semnate simplu cu iniţialele „W.B.". Unele din cărţile lui au fost retipărite în ediţii noi, fiind traduse şi în alte limbi. Probabil astăzi nu se mai poate spune cu exactitate tot ce a scris. Reiata cu deosebit interes povestiri despre reformă. Zugrăvea de asemenea cu plăcere în povestirile lui şi aspecte din pitorescul patriei sale, un subiect distinct fiind munţii, pădurile şi împrejurimile Plattenberg-ului. Urmărea permanent în povestirile lui să inspire tinerilor săi cititori ideea de a se decide pentru Domnul Isus. Mulţi tineri i-au datorat acestui scriitor fructuos stimulentul sfânt al dragostei pentru Domnul Isus şi pentru ai Săi, gândul eternităţii.

În decembrie 1952, Wilhelm Brockhaus împreună cu fraţii Arberts, Schwartz, Weber Bracker, Effey şi Eberstadt a ieşit din grupul de fraţi, după ce fratele său Carl părăsise acest grup. După anul 1854, când a renunţat la profesia de învăţător pentru a se dedica în întregime lucrării Domnului, a scris mult pentru revistele editate de fratele său. De la el provine broşura: „Mărturia Sfintei Scripturi privind condamnarea eternă în contradicţie cu aşa – numita învăţătură a reabilitării", care în 1907 a apărut deja în a V-a ediţie. El vestea, de asemenea, împreună cu fratele său, Evanghelia. Era un dotat predicator de trezire, care se armoniza ideal cu Carl Brockhaus. Wilhelm Brockhaus îl numea uneori cu veselie „Ajutor născut", spunându-i: „Carl, e rândul tău acum, eu am făcut tot ce am putut".

După câte se ştie, din „Mică colecţie de cântări duhovniceşti", numerele 91, 99, 113, 114 şi 118 provin de la Wilhelm Brockhaus: Multe cântări compuse de fratele său Carl au melodii compuse de Wilhelm Brockhaus, printre care: 6, 12, 13, 16, 19, 25, 28, 43, 44, 49, 51, 53, 63, 66, 68, 76, 77, 78, 82, 85, 86, 89, 96, 97, 99, 102, 103, 108, 110, 113, 114, 116, 117, 118, 122, 123. El a trecut în eternitate pe când locuia la ginerele lui în Duissburg, la 31 octombrie 1888. încheiem scurta prezentare a vieţii lui, redând mai jos textul cântării 118 din „Mica colecţie de cântări duhovniceşti", care, în afară de melodie, avea şi versurile compuse tot de Wilhelm Brockhaus.

Ce mângâiere dulce!

Domnul va veni în grabă cu sunet de trâmbiţă.

Zorii se ivesc, totul este mai profund şi mai clar.

Duhul şi Mireasa strigă:

„ Vino, Mire Isus,

Să mergem curând în patrie,

Să le privim, Miel al lui Dumnezeu ".

Îngerii au adus odată vestea

Despre ce s-a întâmplat în cetatea lui David,

Păstorii au trăit ore binecuvântate

În atmosfera de la Efrata.

Da, Tu ai venit şi ai purtat păcatele noastre,

Ai suferit pentru noi,,dispreţuind şi ruşinea,

A trebuit să afli chiar moartea aici,

Până ce ai rupt lanţul lui Satan.

Tu însă trăieşti şi Te întorci,

Conduci Mireasa la nuntă.

Şi pe vrăjmaşul cel plin de viclenie şi de răutate

Îl închizi în infernul întunecos. :

Da, Tu vii, vei apărea,

Nu Te vei mai cufunda în moarte şi groapă.

Vei împărăţi cu ai Tăi,

Strălucirea cerului şi toiagul Tău de domnie.

clickbible.org